

РЕШЕНИЕ

№ 1700

гр. София, 12.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.02.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Ютеров, като разглежда дело номер **8359** по описа за **2012** година докладвано от съдия Бранимира Митушева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ /СДВР/, чрез пълномощника К. Ч., срещу РЕШЕНИЕ от 19.07.2012 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 122-ри състав по НАХД № 20868/2011 г.

В касационната жалба са изложени доводи за незаконосъобразност на съдебното решение. Касаторът счита, че процесното нарушение е описано в акта за установяване на административно нарушение /АУАН/ и наказателното постановление в степен достатъчна субектът да установи какво нарушение е извършил и в коя правна норма е субсумиран съответният състав на нарушението. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени решението на СРС и да потвърди наказателното постановление.

Ответникът – В. Д. П., редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение от 19.07.2012 г. по НАХД № 20868/2011 г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО е ОТМЕНИЛ наказателно постановление /НП/ № 74546 от 20.07.2011 г., издадено от началника АНД в отдел „ПП“ при СДВР, с което на В. Д. П. за нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП на основание чл. 185 от ЗДвП е наложено наказание „глоба“ в размер на 20 лева, а за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП на основание на чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП му е наложено наказание „глоба“ в размер на 100 лева и „лишаване от право да управлява МПС в срок от един месец“.

За да постанови решението си, районният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите А. П. Д., Р. Б. Н. и М. А. М., както и писмените доказателства, представени по делото. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че в хода на административно-наказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Касационната инстанция на основание чл. 220 от АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД и въз основа на тях е възприел следната фактическа обстановка:

На 20.05.2011 г., около 17.05 часа, в [населено място],[жк]до бл. 81 В. П. управлява лек автомобил „М. Л.“ с ДК [рег.номер на МПС] . При извършване на маневра на заден ход П. удря леко задната броня на паркиран автомобил „Опел Ф.“ с ДК [рег.номер на МПС] , собственост на свидетеля М., като казва на последния да запише регистрационния номер на автомобила му, не изчаква пристигането на полицейските органи и напуска местопроизшествието. На място пристига екип на ОПП - СДВР и е съставен протокол за ПТП, а свидетелят Д. изготвя докладна записка от 20.05.2011 г. по свидетелски показания. За извършеното нарушение е съставен АУАН № 74546/28.06.2011 г., въз основа на който е издадено и процесното НП.

При правилно установената от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 122-ри състав фактическа обстановка настоящият състав намира, че при издаване на наказателното постановление са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които обуславят отмяната му. Настоящият съдебен състав не споделя твърденията в касационната жалба, че описанието на нарушението както в АУАН, така и в НП, е ясно и конкретизирано в степен да се установи какво нарушение е извършил субектът и в коя правна норма е субсумиран съответният състав на нарушението.

Въззивният съд правилно е съобразил, че са допуснати нарушения на процесуалните правила, които са довели до съществено ограничаване на правото на защита на В. П.. Съгласно чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, както в АУАН, така и в НП, следва да е точно описано деянието, което съставлява нарушение, и обстоятелствата, при които е било извършено. Според чл. 20, ал. 1 от ЗДвП водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват. Видно от АУАН и НП, административно-наказващият орган изключително лаконично е посочил, че П. поради недостатъчен контрол върху управляваното МПС е реализирал ПТП. В двата акта липсва изложение на каквито и да е фактически твърдения относно недостатъчния контрол върху МПС и изясняващи в какво се изразява поведението на В. П., прието за противоправно.

Правилно също така първоинстанционният съд по отношение на нарушението по чл.

123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП е преценил, че също е налице неспазване на разпоредбите на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Съгласно разпоредбата на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП, когато при произшествието са причинени само имуществени вреди и ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те, без да напускат местопроизшествието, уведомяват съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълняват дадените им указания. В изложените в АУАН и НП фактически констатации липсва описание на обстоятелства, установяващи дали от ПТП са причинени вреди и каква е тяхната степен и характер. Недопустимо е да не се посочват обстоятелства, изясняващи обективни признаци от фактическия състав на общественотоопасното деяние. Административното нарушение не може да бъде формулирано абстрактно чрез простото възпроизвеждане на част от елементите на предвидения в закона административнонаказателен състав, каквото е налице в случая. Липсата на пълно описание на нарушението в АУАН и в НП води до неяснота, която ограничава правото на защита на нарушителя и правилно районният съд е постановил отмяна на процесното НП.

При разглеждане на делото и постановяване на съдебното решение СРС не е допуснал съществени нарушения на съдопроизводствените правила, които по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 2 във вр. ал. 3 от НПК във вр. чл. 63 от ЗАНН да съставляват основания за касиране на решението.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ от 19.07.2012 г. на СРС, НО, 122-ри състав е ПРАВИЛНО на основание чл. 348 от НПК и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, III Касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 19.07.2012 г. по НАХД № 20868/2011г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 122-ри състав.
РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

